

[Arbejdsministeren]

om jobtræning. Det, jeg gav udtryk for, var, at ingen kan sige noget som helst om, hvordan det private arbejdsmarked vil agere i forhold til de opstramninger, der er på jobtræningsområdet. Det var det, jeg gav udtryk for, og det er stadig væk det, ingen kan sige noget om.

Kommunernes Landsforening har nogle bekymringer, og det siger sig selv, at hvis vi ikke får arbejdspladser nok til jobtræningspersoner på det private arbejdsmarked, vil presset på kommunerne være større. Ikke desto mindre er det jo tidligere klart tilkendegivet i lovgivningen, at dér, hvor kommunerne bliver belastet med ekstra jobtræningspladser, får de også økonomisk kompensation for det. Med andre ord: Kommunernes økonomi vil ikke blive yderligere belastet, hvis det private arbejdsmarked skulle agere negativt i forhold til de forbedringer og opstramninger, der er på jobtræningsområdet.

Og det er korrekt nok, som hr. Per Stig Møller fremstiller det, at LO-siden eller lønmodtagersiden i Landsarbejdsrådet har tilkendegivet, at den godt ville have yderligere opstramninger i det forlig, som regeringen har indgået med Europa-Kommissionen; men det er ikke desto mindre uladssiggørligt. For det er de regler, der nu bliver strammet op, altså reglerne om et halvt år: Hvis man vil have jobtræningspersoner i mere end et halvt år, skal der være en modydelse fra arbejdsgiversiden – enten i form af uddannelse eller i form af ansættelse uden tilskud. Det er det, Kommissionen har accepteret, og som vi i regeringen faktisk er glade for.

At LO-siden så i Landsarbejdsrådet gerne ville have strammet det yderligere op, må vi tage til efterretning, men det betyder ikke, at der ikke fra parterne i Landsarbejdsrådet entydigt har været en positiv indstilling til de opstramninger, der er på jobtræningsområdet.

Men det er rigtigt nok, at jeg ikke har nuanceret, hvad de forskellige organisationer måtte mene. Det, der er afgørende for regeringen, er, at der fra Landsarbejdsrådet er en anbefaling af det lovforslag, som jeg har bedt om en udtalelse om. Hvordan man så indbyrdes diskuterer sig frem til den enighed, synes jeg sådan set er uinteressant.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Jeg beklager, men det er jo en fortsat vildledning, der her finder sted. Ministeren sagde, at hun var meget glad for Landsarbejdsrådets entydige godkendelse ved førstebehandlingen.

Hvis man tager skrivelsen fra Landsarbejdsrådet, så udtaler Landsarbejdsrådet sig faktisk overhovedet ikke. Landsarbejdsrådets udtalelse »fremgår af vedlagte skrivelser.« Det vil sige, at der ingen udtalelse er fra Landsarbejdsrådet. Der fremsendes nogle skrivelser fra LO, fra DA, fra KL og fra Amtsrådsforeningen, og af disse skrivelser fremgår det, at LO og KL siger præcis, hvad jeg sagde ved førstebehandlingen, og at DA og Amtsrådsforeningen ikke udtaler sig om det. Det kan ikke blive til en entydig godkendelse fra det Landsarbejdsråd, der slet ikke udtaler sig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2, § 1, således ændret, og ændringsforslag nr. 3 og 4 vedtoges uden afstemning.

Underændringsforslag nr. 6 forkastedes, idet 10 stemte for, 119 imod.

Ændringsforslag nr. 5 og 7-11, § 2 og ændringsforslag nr. 12 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 13 forkastedes, idet 11 stemte for, 120 imod.

Ændringsforslag nr. 14, § 3, §§ 4 og 5, ændringsforslag nr. 15, § 6, således ændret, og ændringsforslag nr. 1 til titlen vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.